03/04/2022

Κληρικο-λαϊκή συνέλευση στη Νέα Υόρκη

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αμερικής

Image not found or type unknown

Στο Πορτ Ουάσιγκτον και στην Κληρικο-Λαϊκή Συνέλευση της εκεί Αρχιεπισκοπικής Περιφέρειας βρέθηκε χθες, 2 Απριλίου, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αμερικής κ. Ελπιδοφόρος, ο οποίος μίλησε για το επικείμενο Κληρικο-Λαϊκό Συνέδριο, που θα λάβει χώρα τον Ιούλιο στη Νέα Υόρκη, για τον Άγιο Νικόλαο στο σημείο μηδέν, για την 100ετηρίδα της Αρχιεπισκοπής Αμερικής καθώς και για το πέρασμα της ελληνορθόδοξης κληρονομιάς στις επόμενες γενιές.

Επιμέλεια-Μετάφραση: Ευγενία Δίτσα

Τόνισε δε ότι τα στατιστικά όσον αφορά την τέλεση Μυστηρίων στην Αμερική τις τελευταίες δύο δεκαετίες δείχνουν σταθερή μείωση, εκτός μόνο από ένα: την τέλεση εξοδίων ακολουθιών… Παρ’ όλα αυτά, άφησε μια αισιόδοξη νότα σχετικά με το μέλλον της Αρχιεπισκοπής Αμερικής.

Διαβάστε ολόκληρη την ομιλία του:

Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί και αδελφές,

Βρισκόμαστε σήμερα υπό την σκέπη και την προστασία του Μεγάλου Αρχαγγέλου Μιχαήλ, καθώς απολαμβάνουμε την αβραμική φιλοξενία και την αδελφική υποδοχή της ενορίας μας εδώ στο Port Washington. Θέλω να ευχαριστήσω την Κληρική και τη Λαϊκή Ηγεσία της ενορίας Αρχαγγέλου Μιχαήλ για τη θερμή και γενναιόδωρη υποδοχή όλων μας, εδώ στην Κληρικολαϊκή Συνέλευση της Αρχιεπισκοπικής μας Περιφέρειας.

Το έργο μας σήμερα είναι ζωτικής σημασίας, διότι στο Εκατοστό Έτος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής μας —ως Αρχιεπισκοπή της Μητέρας μας Εκκλησίας, του Οικουμενικού Πατριαρχείου— ετοιμάζουμε ένα ιστορικό Κληρικο-λαϊκό Συνέδριο στη Νέα Υόρκη τον ερχόμενο Ιούλιο. Οι συνέπειες των παρατηρήσεων μας για εκείνη τη στιγμή αρχίζουν από τώρα. Ξεκινούν εδώ, με την ευρηματικότητα και την σκέψη στις εργασίες μας σήμερα, γιατί είμαστε οι οικοδεσπότες των υπόλοιπων αδελφών μας από όλη τη χώρα.

Και καθώς είμαστε οι οικοδεσπότες του φετινού ιστορικού Κληρικο-λαϊκού Συνεδρίου, θα βασιζόμαστε στην υποστήριξη κάθε κοινότητας της Επαρχίας, για να βοηθήσει να γίνει αυτή η εκδήλωση ένα επιτυχημένο, γόνιμο και πνευματικά καρποφόρο Συνέδριο.

Καθώς πλησιάζω σε αυτήν, την τρίτη μου Μεγάλη Εβδομάδα και το τρίτο μου Πάσχα — και πράγματι, το τρίτο έτος ως Αρχιεπίσκοπός σας — θαυμάζω τι μπορέσαμε να πετύχουμε μαζί. Το ανανεωμένο σφρίγος που βρήκα κατά την άφιξή μου σε αυτό το Έθνος ήταν μια συνεχής πηγή ενθάρρυνσης. Και ευχαριστώ τον Θεό για αυτό! Διότι βρισκόμαστε στη μέση της χειρότερης παγκόσμιας πανδημίας εδώ και έναν αιώνα, η οποία έχει κατακλύσει ολόκληρο τον κόσμο μας και έχει αλλάξει τον τρόπο ζωής μας.

Θέλω να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τους κληρικούς μας, που εργάστηκαν τόσο επιμελώς και δημιουργικά για τη διαφύλαξη της πνευματικής ευημερίας του ποιμνίου που τους εμπιστεύτηκε. Δεν έχουμε βγει ακόμη εκατό τοις εκατό από το τούνελ, όπως λένε, και η πανδημία μπορεί να είναι μαζί μας σε μια πιο ήπια εκδοχή στο άμεσο μέλλον. Αλλά ένα πράγμα είναι σίγουρο: το έργο της Εκκλησίας συνεχίζεται, ανεξάρτητα από τις προκλήσεις, και ο κλήρος είναι έτοιμος να αντιμετωπίσει αυτές τις προκλήσεις.

Εν μέσω της πανδημίας, στις 3 Αυγούστου 2020, για την ακρίβεια, ξεκινήσαμε εκ

νέου τις εργασίες στο Εθνικό Ηρώο, τον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου (στο σημείο μηδέν), μετά από μια σχεδόν τριετή παύση. Αυτό ήταν ένα εξαιρετικό βήμα. Αλλά ακόμη πιο πρωτοφανής ήταν η συγκέντρωση χρημάτων στο παρασκήνιο, που έκανε πραγματικότητα την ολοκλήρωση του Ιερού. Θέλω να αναγνωρίσω το καταπληκτικό έργο του Αιδ. Πρωτοπρεσβύτερου του Οικουμενικού Θρόνου Αλέξανδρου Καρλούτσου – ο οποίος σε λίγες μέρες έχει τα γενέθλιά του. Ο πατέρας Άλεξ — μαζί με τους Φίλους του Αγίου Νικολάου — ανέλαβε μια πραγματικά αξιοσημείωτη εκστρατεία, συγκεντρώνοντας 65 εκατ. δολάρια σε λιγότερο από δώδεκα μήνες. Αυτή η... μεταμορφωτική συγκέντρωση χρημάτων έσβησε όλα τα εμπόδια του παρελθόντος και άνοιξε το δρόμο για την επιτυχή ολοκλήρωση της δόμησης του Ιερού Ναού.

Ο Αιδ. Πρωτοπρεσβύτερος του Οικουμενικού Θρόνου Ανδρέας Βυθούλκας, που είναι ο Προϊστάμενος και Αρχιεπισκοπικός Εφημέριος του Ιερού Ναού, είναι σήμερα μαζί μας και θα σας παρουσιάσει την έκθεση για την πρόοδο των εργασιών. Φυσικά, ελπίζαμε να μπορέσει ο ναός να φιλοξενήσει το ποίμνιο την Μεγάλη Εβδομάδα και το Πάσχα για πρώτη φορά μετά τη φρικτή τραγωδία της 11ης Σεπτεμβρίου, αλλά μπορώ να σας πω ότι οι απαιτήσεις για την ολοκλήρωση ενός μνημειώδους οικοδομικού έργου, όπως αυτό, δεν είναι τόσο απλές, ειδικά σε μια εποχή πανδημίας και παγκόσμιας κρίσης της εφοδιαστικής αλυσίδας. Ναι, είναι μια μικρή κατασκευή, αλλά είναι πραγματικά ένα κόσμημα, όπως ένα αυγό Fabergé. Εντούτοις, με διαβεβαίωσαν ότι βρισκόμαστε εντός χρονοδιαγράμματος για τον Αγιασμό της 4ης Ιουλίου, και ξέρω ότι θα κάνει τρομερή εντύπωση στους Κληρικολαϊκούς Αντιπροσώπους από όλη τη χώρα.

* * *

Η Εκατονταετηρίδα μας ως Αρχιεπισκοπή είναι αφορμή για αγαλλίαση και γιορτή του παρελθόντος και του παρόντος μας. Αλλά ακόμη περισσότερο, αυτή η Εκατονταετηρίδα είναι ένας λόγος να αναλογιστούμε βαθιά και νηφάλια το μέλλον μας – τόσο αναφορικά με τη θεσμική μας αποστολή όσο και με την παρουσία της Αγίας Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού εδώ στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Αν εξετάσετε τα στατιστικά των Μυστηρίων που τέλεσε η Αρχιεπισκοπή τις τελευταίες δύο δεκαετίες, θα δείτε μια πτώση σε κάθε κατηγορία εκτός από μία: τις κηδείες. Και δεν είμαστε οι μόνοι. Η Ορθόδοξη παρουσία στην Αμερική έχει υποχωρήσει εδώ και αρκετό καιρό, όπως και των περισσότερων παραδοσιακών κοινοτήτων της Δυτικής Εκκλησίας. Δεν εξαιρούμαστε από τις πολιτιστικές τάσεις, αλλά έχουμε ένα πολιτιστικό πλεονέκτημα – εάν είμαστε πρόθυμοι να το χρησιμοποιήσουμε!

Θέλω να μοιραστώ μαζί σας κάτι που μοιράστηκα στο πιο πρόσφατο Συνέδριο Leadership One Hundred πριν από μόλις έξι εβδομάδες:

Υπάρχει τρομερή υπερηφάνεια για την ελληνική καταγωγή και κληρονομιά, αλλά αυτό είναι κάτι που το συμμερίζονται όλοι όσοι διεκδικούν τον Δυτικό Πολιτισμό ως λόγια και πνευματική «κατοικία» τους. Επομένως, χωρίς την καλλιέργεια μιας νέας γενιάς φιλελλήνων, οι μεγάλες κληρονομιές του παρελθόντος θα γίνεται όλο και πιο δύσκολο να περάσουν στους νεότερους. Σήμερα, καθώς προσπαθούμε να σχετίσουμε την ελληνική, την κλασική και την ορθόδοξη παιδεία με τα παιδιά μας και να την στηρίξουμε στις κοινότητές μας, χρειαζόμαστε τους Φιλέλληνες της χώρας μας που αγαπούν την Ελλάδα – αρχαία και σύγχρονη. Γιατί μέσα από την αγάπη για τον πολιτισμό θα έρθει και η αγάπη για την πίστη μας. Ή μπορεί να συμβεί το αντίστροφο. Αλλά η αλήθεια είναι ότι για να αναπτυχθεί και να ευδοκιμήσει η Εκκλησία μας τον επόμενο αιώνα της ζωής της, χρειαζόμαστε αυτούς τους καλούς ανθρώπους που θα υιοθετήσουν την πίστη και τις παραδόσεις μας – και ίσως ακόμη και τη γλώσσα μας.[*]

Εάν πρόκειται να κάνουμε τα επόμενα εκατό χρόνια τόσο ένδοξα όσο τα τελευταία εκατό, τότε πρέπει να δεσμευτούμε να φέρουμε στους Πιστούς μας το πλήρες νόημα, την κατανόηση και την εκτίμηση του τι σημαίνει να είσαι Έλληνας Ορθόδοξος Χριστιανός. Δεν πρέπει ούτε να καυχιόμαστε για τους εαυτούς μας κοιτάζοντας τους άλλους, ούτε να κάνουμε διακρίσεις και να χρησιμοποιούμε την πίστη και την κληρονομιά μας ως όπλο. Πρέπει να είμαστε ειλικρινείς σχετικά με το ποιοι είμαστε: Έλληνες Ορθόδοξοι Χριστιανοί, φορείς της αγάπης του Θεού – οι απόγονοι της μεγαλύτερης παράδοσης του Χριστιανισμού που γνώρισε ποτέ ο κόσμος. Και αυτή η Παράδοση είναι ζωντανή και σχετική όχι μόνο για εμάς, αλλά για ολόκληρη την κοινωνία γύρω μας, που αναζητά τις ίδιες τις άγκυρες της πίστης και τη φιλοσοφία της ζωής που προσφέρει η πίστη μας.

Αγαπημένοι Φίλοι:

Η Ορθόδοξη Παράδοσή μας «είναι η ζωντανή πίστη των νεκρών», όχι η «νεκρή

πίστη των ζωντανών», όπως το έθεσε τόσο εύγλωττα ο αείμνηστος μεγάλος ιστορικός Γιάροσλαβ Πέλικαν. [†]

Έχουμε τόσα πολλά να προσφέρουμε στους δικούς μας ανθρώπους και στην κοινωνία στην οποία ζούμε. Οι άνθρωποι αναζητούν βάθος, σκοπό και νόημα που δίνει ζωή στην καρδιά και το μυαλό τους.

Έχουμε τόσα πολλά να προσφέρουμε ως Εκκλησία, αλλά πρέπει να γνωρίζουμε τη δική μας παράδοση και τι πραγματικά σημαίνει. Οι ρίζες μας έχουν φυτευτεί βαθιά στο παρελθόν, αλλά δεν ενδίδουμε σε κάποια μορφή προγονολατρείας. Όπως είπε ένας άλλος σοφός:

Η παράδοση δεν είναι η λατρεία της στάχτης, αλλά η διατήρηση της φωτιάς». [‡]

Μπορούμε και πρέπει να προχωρήσουμε με πρόθεση και αποφασιστικότητα: πρόθεση να είμαστε ξεκάθαροι σχετικά με τις προτεραιότητές μας και αποφασισμένοι να τις πραγματοποιήσουμε – με τη βοήθεια του Θεού και με τη Χάρη Του.

Και αυτό δεν ισχύει μόνο για την Αρχιεπισκοπική μας Περιφέρεια, αλλά για το σύνολο της Αρχιεπισκοπής μας. Γι’ αυτό, με τον π. Ανδρέα Βυθούλκα να προχωρά στη φροντίδα και να ηγείται του Εθνικού Προσκυνήματος του Αγίου Νικολάου, διόρισα τον Αιδ. Αρχιμανδρίτη του Οικουμενικού Θρόνου Νεκτάριο Παπαζαφειρόπουλο Πρωτοσύγκελλο της Αρχιεπισκοπής, ώστε να αναλάβει μια πιο παναμερικανική διακονία. Τον απάλλαξα από τις ευθύνες που συνδέονται άμεσα με την Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια διορίζοντας στη θέση του τον Πρωτοπρεσβύτερο του Οικουμενικού Θρόνου Ηλία Βίλλη. Και οι δύο αυτοί κληρικοί είναι ικανοί ηγέτες, οι οποίοι θα σας βοηθήσουν όλους να διευκολύνετε τους στόχους σας στις ενορίες σας.

Αυτό το Εκατοστό Έτος της Ιεράς μας Αρχιεπισκοπής Αμερικής είναι πραγματικά ένα σημείο καμπής για όλους μας. Και εδώ, επικουρικά, θέλω να κάνω ειδική μνεία στις οικονομικές συνεισφορές της Περιφέρειας για την Εκατονταετηρίδα και να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου σε όλους σας.

Σε αυτό το Εκατοστό έτος, λοιπόν, ας διπλασιάσουμε τις προσπάθειές μας και ας δώσουμε μεγαλείο στις ενέργειές μας ως ενωμένη Αρχιεπισκοπή για να φέρουμε τη Βασιλεία του Θεού ανάμεσά μας.

Ας αφοσιωθούμε στην κληρονομιά του παρελθόντος μας και ας μετατρέψουμε τις Ενορίες μας σε αληθινούς Οίκους λατρείας και γνώσης, μην επιτρέποντάς τους να μετατραπούν σε μουσεία μιας αποστεωμένης θρησκείας που είναι σχεδόν

ακατανόητη στους ίδιους τους πιστούς μας.

Ας μοιραστούμε τις δόξες – πνευματικές και πολιτιστικές – της Χριστοκεντρικής μας Πίστεως με τους γείτονές μας και ας καλλιεργήσουμε και «Φιλορθόδοξους» και Φιλέλληνες στην ευρύτερη κοινωνία μας. Το μέλλον μας εξαρτάται από αυτό.

Και τέλος, ας είμαστε περήφανοι για το ποιοι είμαστε – ευγνώμονες στον Θεό – όχι αλαζονικοί.

Περήφανοι που μας χάρισε Εκείνος να είμαστε φορείς της πιο πολύτιμης κληρονομιάς του πραγματικού Χριστιανισμού και του ελληνικού πνεύματος (μέσω του οποίου διαδόθηκε ο Χριστιανισμός στον κόσμο).

Έτσι, θα κάνουμε τα επόμενα εκατό χρόνια πιο φωτεινά και πιο καρποφόρα από τα πρώτα εκατό – τα οποία, όταν κοιτάξουμε γύρω από το Έθνος μας, αποκαλύπτουν μια Εκκλησία εξαιρετικής ζωτικότητας και ευημερίας.

Η πρόκληση που έχουμε μπροστά μας είναι μεγάλη, αλλά μια θετική συνέπεια της πανδημίας ήταν ότι μας έδειξε πως είμαστε έτοιμοι για οποιαδήποτε πρόκληση.

Είθε ο Θεός να μας δώσει τη σοφία και τη δύναμη να εκπληρώσουμε την υψηλή μας εν Χριστώ κλήση – προς δόξα του Αγίου Ονόματός Του.

Κλείνοντας σήμερα, θέλω και πάλι να ευχαριστήσω την φιλοξενούσα ενορία του Αρχαγγέλου Μιχαήλ και όλους εσάς, τους αντιπροσώπους και συμμετέχοντες αυτής της Κληρικολαϊκής Συνέλευσης της Αρχιεπισκοπικής μας Περιφέρειας.

Έχουμε πολλά να πετύχουμε πριν από το Διετές Κληρικο-λαϊκό Συνέδριο, γι’ αυτό σας συγχαίρω όλους για το έργο που έχετε ήδη κάνει μέχρι σήμερα.

Προσεύχομαι ο Θεός να ευλογεί εσάς και τις οικογένειές σας καθ’ όλη τη διάρκεια της Μεγάλης και Αγίας Τεσσαρακοστής, κρατώντας σας ασφαλείς και υγιείς, και να σας χαρίσει να ζήσετε την Αγία Του Ανάστασή την ιερή νύχτα του Αγίου Πάσχα!

Ο αγαθός Θεός να μας ευλογεί όλους! Αμήν».